

Η λαϊκή εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτέλεσε το πιο λαμπρό ορόσημο στην σύγχρονη ιστορία της ελληνικής κοινωνίας, αφού φανέρωσε την δύναμη που είναι ικανοί να επιδείξουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία όταν αγωνίζονται με αυταπάρνηση ενάντια στην καταπίεση. Ήταν ένα ηχηρό ράπισμα στην Χούντα των συνταγματαρχών και στους προστάτες της, δεν ήταν όμως καθόλου κεραυνός εν αιθρία. Η διαρκής επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης στο κατώφλι της διεθνούς οικονομικής κρίσης, ήδη είχε οδηγήσει στο ξέσπασμα απεργιών και διαρκώς τροφοδοτούσε την αγανάκτηση που αισθάνονταν ιδιαίτερα οι νέοι. Τον Νοέμβρη του '73 εκατοντάδες νέοι κατέλαβαν το Πολυτεχνείο με το αίτημα της κατάργησης των αντιαπαιδευτικών μέτρων της τότε χουντικής κυβέρνησης Μαρκεζίνη, που επιχειρούσε να ελέγξει ακόμα πιο ασφυκτικά τη φοιτητική ζωή, αναβάλλοντας τις εκλογές στις σχολές και διορίζοντας η ίδια την ηγεσία των Διοικητικών Συμβουλίων. Γρήγορα ο αγώνας των φοιτητών έγινε σημείο αναφοράς για ολόκληρο το λαό και έδωσε διέξοδο στα γενικευμένα αντιχουντικά και αντιμπεριαλιστικά αισθήματα των μαζών που μπήκαν στον αγώνα. Ήταν η αρχή του τέλους για τη χούντα!

Σήμερα, 38 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, η άρχουσα τάξη μέσω των κυβερνητικών και άλλων εκπροσώπων της (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ, ΕΚΤ, ΔΝΤ κ.α...) προσπαθεί να μας πάρει πίσω θεμελιώδεις κοινωνικές κατακτήσεις. Με αυτή την έννοια το σύνθημα «ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» γίνεται πιο επίκαιρο από ποτέ. Σε μια περίοδο κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος ακόμα μεγαλύτερης της δεκαετίας του '30, μαζικών απολύσεων και έξαρσης της φτώχειας, θέλουμε ακόμη «ψωμί». Σε μια περίοδο πρακτικά κατάργησης της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης ζητάμε ακόμη «παιδεία». Σε μια περίοδο όξυνσης της καταστολής και κατάργησης στοιχειωδών δικαιωμάτων απαιτούμε περισσότερη «ελευθερία»!

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ;

Βλέπουμε την χώρα μας να βυθίζεται όλο και περισσότερο στην δίνη της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης. Το γιγαντιαίο χρέος της Ελλάδας έχει φέρει την ντόπια αστική τάξη- και όχι μόνο- σε πλήρες αδιέξοδο. Καλείται έτσι σε συνεχή βάση ο ελληνικός λαός να πληρώσει για κάτι που δεν ευθύνεται καταδικαζόμενος στη βαρβαρότητα. Δανειακές συμβάσεις, «κουρέματα» και συνεχώς νέα μέτρα που οδηγούν πρακτικά στην χρεοκοπία των νοικοκυριών, για να σωθούν από την άλλη τα υπερκέρδη των τραπεζιτών και άλλων καπιταλιστών. Αν αρχίσουμε να αναλύουμε τις επιπτώσεις αυτής της κρίσης δεν θα τελειώσουμε ποτέ... Επιγραμματικά μπορούμε να αναφέρουμε, την μείωση των μισθών κατά 60%, περικοπές στις συντάξεις και στις κοινωνικές παροχές, ανεργία που ανέρχεται στο 40% για την νεολαία, κατάργηση κλαδικών και συλλογικών συμβάσεων, ενώ από την άλλη επιβάλλουν φοροεισπρακτικά χαράτσια και ο πληθωρισμός εκτοξεύεται στα ύψη. Αυτή η κατάσταση λοιπόν οδήγησε σε μία επαναστατική οργή που κατέκλυσε τη χώρα με το **ισχυρότερο απεργιακό κύμα των τελευταίων δεκαετιών, κατέλαβε τα γήπεδα και ματαίωσε κρατικές παρελάσεις!** Αυτή η συνειδητή δράση των μαζών είναι που οδήγησε πρακτικά στην πτώση της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ που αγωνιά αυτή τη στιγμή να σχηματίσει μαζί με τους υπόλοιπους εκπροσώπους του κεφαλαίου νέα «κυβέρνηση εθνικής ευθύνης». Όλο αυτό μετά βέβαια από τις διάφορες μανούβρες με το δημοψήφισμα, όπου προσπάθησε με ύπουλο εκβιασμό του λαού να υποκλέψει τη μεγαλύτερη δυνατή ανοχή στην αντιδραστική κυβερνητική πολιτική και να ανακάμψει με τον πλέον τεχνητό τρόπο το καταρρακωμένο κοινωνικό κύρος της κυβέρνησης.

Στην παιδεία:

Η επέμβαση της κυβερνητικής πολιτικής στο πανεπιστήμιο δεν είναι **τυχαία**. Η λειτουργία του ως του βασικού ιδεολογικού μηχανισμού που δημιουργεί τους αυριανούς εργαζομένους καθιστά την εκπαιδευτική "μεταρρύθμιση" κομβική για τη νεοφιλελεύθερη πολιτική. Με το πρόσχημα της αδιαφάνειας και ντυμένη με το μανδύα της προόδου η κυβέρνηση (με συμμάχους φυσικά τη Νέα Δημοκρατία και το Λάος που παραδοσιακά συγκροτούν το αστικό μπλοκ εξουσίας) δημιουργεί το πανεπιστήμιο της εξειδίκευσης, του φόβου και της πειθαρχίας, των επισφαλών και ευέλικτων εργαζομένων. Κατάργηση του **αυτοδιοίκητου** του πανεπιστημίου με την εμπλοκή εξωπανεπιστημιακών παραγόντων στη διοίκησή του, εξάρτηση της χρηματοδότησης από την **ιδιωτική πρωτοβουλία**, ουσιαστική υποβάθμιση και **εντατικοποίηση** των σπουδών και κατάργηση του **ασύλου**, είναι κάποια βασικά σημεία αίσχους του νομοσχεδίου, μερικά από τα πολλά. Ήδη χρηματοδοτούν μέσω των σπουδαστικών κουπονιών με 44.εκατ. ευρώ τα ΙΕΚ κάνοντας ολοφάνερο ότι **εσκεμμένα υποχρηματοδοτούν την**

δημόσια παιδεία (σχολεία χωρίς βιβλία, μειώσεις στα συγγράμματα στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, συγχωνεύσεις και κλείσιμο σχολών, διάλυση της τεχνικής εκπαίδευσης) με σκοπό να προωθήσουν λογικές διδάκτρων και εξάρτησης των πανεπιστημίων από επιχειρηματικά συμφέροντα. Φτιάχνουν ένα πανεπιστήμιο που θα υπηρετεί τον πολλαπλασιασμό των κερδών τους και όχι την κάλυψη των αναγκών μας.

ΔΙΕΘΝΩΣ

Διεθνώς η κατάσταση κοινωνικά δεν διαφέρει και πολύ. Η Αμερική σαρώνεται από ένα μεγαλειώδες κίνημα καταλήψεων κυβερνητικών κτηρίων και διαδηλώσεων που στρέφονται ενάντια στο σύστημα που τους οδηγεί σε όλο και μεγαλύτερη φτώχεια, με αποκορύφωμα την διεξαγωγή μετά από 65 χρόνια Γενικής Απεργίας στο Oakland. Στην Ιταλία η κατάσταση είναι σχεδόν ταυτόσημη με την ελληνική. Το Σάββατο δεκάδες χιλιάδες εργαζομένων διαδήλωσαν στη Ρώμη ενάντια στα νέα μέτρα λιτότητας που επέβαλε η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι, με τις επιταγές του Δ.Ν.Τ κάτω από του οποίου την επιτήρηση βρίσκεται η Ιταλία. Η πίεση του εκεί εργατικού κινήματος οδήγησε επίσης σε κυβερνητική κρίση, της οποίας η σταθερότητα αμφισβητείται πλέον. Η Γαλλία επίσης σε παρόμοια κατάσταση καθώς επιβάλλεται στο λαό λιτότητα μεγαλύτερου μεγέθους από αυτή που είχε ζήσει η χώρα το 1945(!), αν και οικονομικοί δείκτες της χώρας είναι καλύτεροι σε σχέση με τις χώρες του νότου που μαστίζονται περισσότερο από την κρίση. Άλλα κινήματα βλέπουμε το τελευταίο διάστημα στη Χιλή και στην Βρετανία, στην Ισπανία κ.α. Διαπιστώνουμε όλοι μας λοιπόν πόσο αλληλένδετες είναι οι οικονομίες παγκοσμίως καθώς οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης είναι παντού ορατές. Ορατό όμως επίσης και το φαινόμενο οι εργαζόμενες μάζες να συνειδητοποιούν τη δύναμή τους διεθνώς και να εισέρχονται μαζικά στο προσκήνιο απαιτώντας την ανατροπή των κυβερνήσεών τους και διεκδικώντας τον πλούτο που τους ανήκει! Στην τελική όπως φαίνεται η αποφασιστική δράση των μαζών για βελτίωση του βιοτικού του επιπέδου είναι αυτή που θα καθορίσει τις εξελίξεις.

Η μόνη απότιση τιμής που μπορεί να γίνει σε μία εξέγερση, όπως αυτή του Πολυτεχνείου είναι η αξιοποίηση των διδαγμάτων του από τα κινήματα του μέλλοντος. Το αληθινό, διαχρονικό μήνυμα του πολυτεχνείου είναι η ανάγκη για ανυποχώρητο αγώνα, μέχρι τη στιγμή που θα εγκαταλείψει το προσκήνιο της ιστορίας το σύστημα που στηρίζεται στην εκμετάλλευση και τη βία, το σύστημα που αδυνατεί να εξασφαλίσει στους εργαζόμενους ψωμί, παιδεία, ελευθερία, και που μπροστά στον κίνδυνο της ανατροπής του θα γεννά αστυνομικά καθεστώτα, ακόμα και εκεί που η δημοκρατία μοιάζει εδραιωμένη.

Το ποια θα είναι η σύσταση της νέας κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» δεν ενδιαφέρει κανέναν. Στην ολομέτωση επίθεση που δεχόμαστε το μόνο πράγμα που μπορούμε να αντιτάξουμε είναι μια ολομέτωση αντίσταση. Εμείς που ως φοιτητές έχουμε 1002 λόγους να αγωνιστούμε ενάντια στην κυβέρνηση της «εθνικής σωτηρίας» και την πολιτική της, πρέπει να συνταχθούμε στο πλευρό των εργαζομένων, αυτών που συμμετέχουν σε συνελεύσεις στις γειτονιές και όλοι μαζί να συγκροτήσουμε ένα μαζικό κίνημα που θα διεκδικήσει μια πιο δίκαιη και ελεύθερη κοινωνία, ένα κίνημα που θα γεννήσει τις δομές για την κοινωνία και το πανεπιστήμιο των αναγκών μας. Απέναντι στα μέτρα και την καταστολή προτάσσουμε τη συμμετοχή μας σε διαδηλώσεις, πορείες, συνελεύσεις, απεργίες.

Απαιτούμε την άμεση ανατροπή κάθε σχεδίου κυβέρνησης «εθνικής σωτηρίας» που έρχεται να επιβάλει εξίσου αντιλαϊκά, αν όχι σκληρότερα, μέτρα με αυτήν του ΠΑΣΟΚ. Τέτοια «σωτηρία» δεν θέλουμε! Να τους διώξουμε όλους μαζί με το σύνολο των μέτρων που έχουν επιβάλει.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:

- Συμμετοχή του συλλόγου στις εκδηλώσεις του τριήμερου εορτασμού της επετείου του Πολυτεχνείου, με κατάληψη της σχολής κατά το τριήμερο αυτό.
- Συμμετοχή του συλλόγου στην πορεία της 17^{ης} Νοεμβρίου σε συμπόρευση με το υπόλοιπο φοιτητικό κι εργατικό κίνημα.

ΟΞΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

oxy-chemeng.blogspot.com

ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ ΖΩΗ ΚΑΙ ΟΧΙ
ΕΠΙΒΙΩΣΗ!